

1987. május 29. - **A szabadtéri idénynyitó koncertsorozat második napján három olyan együttes lépett színpadra, amely néhány évvel ezelőtt, nem valószínű, hogy játszott volna ugyanazon az előadáson.**

Nemcsak azért, mert a Känguru akkor még nem létezett, vagy netán a zenészek haragudtak volna egymásra.

A Känguru, a VM Band és a Bikini különböző zenéje legalább kétféle ízlésű közönséget vonz. A félkeményen muzsikáló VM Band és rajongói csatlakozhatnak a popzenét játszó Känguruhoz, vagy akár a feszebben zenélő Bikinihez is. Szigeti új zenekara azonban egészen más rajongókat fog toborozni, mint a Karthago követői, akiknek egyike folyvást kiabálta: „Karthago után ezt?” Az ízlések különböznek és változnak, miként az élettől kapott pofonok.

Néhány éve ezek a rockegyéniségek külön-külön telt házakat vonzottak a Budai Ifjúsági Parkba. Ma mások után tódul a tömeg a BS-be.

Szigeti Ferenc visszakanyarodott a keményebb korszak után a nagyobb népszerűsége számot tartó zenéhez. Bár a Karthago dallamos rockzenéje is tömegeket vonzott, mostani csapatával kifejezetten a naprakész sikerhangzást célozta meg. Sokszínű, dallamdús zenéjük – megtűzdelve hatásos effektekkel – bizonyára utat talál majd a fiatalokhoz. A remélt sikerben fontos szerep jut a zenét tolmácsoló „tanítványoknak” is. A jó megjelenésű fiatalok közül az egykori Kamikaze énekes, Dobi Sándor szereplésén még látszott az összeszokottság hiánya, de ebben a zenekarban a magyar popzene markáns frontemberévé válhat. Az együttesnek nem lesz könnyű dolga, hiszen olyan vetélytársak futnak „kategóriájában” – előnyös helyzetben –, mint az Első Emelet és a Step.

A másodikként föllépő VM Band kellemes átmenetet képezett a Bikinihez, olyan keményen (és feketében) kezdtek játszani, hogy már azt hittem, műsorváltozás történt. A Step, a VM Band és a Senator között végbement átrendeződés hasznára vált Varga Miklós bandájának. A megtért Szekeres Tamás kemény karakterű gitárjátéka határozottabb kontúrokat szabott zenéjüknek. Ebbe a markánsabb hangzásba kitűnően illenének az énekes zenekarvezető P. Box-beli élményei is.

A Bikini megszólalását egyetlen szóval jellemezhetem: profi. Programjukban áttekintést adtak a Rolls és az új Bikini sikerszámaiból. Nagyon ügyesen mentették át az elődzenekarok (Beatrice, Bikini, Rolls) hagyományait, erényeit, s ezzel együtt a szurkolótábor többségét. A zenekar a kényes egyensúly állapotában aratja sikereit, hiszen nem tévedt az örökzöld slágerzene „új-hullámmó” dzsungelébe, de nem is váltott riasztó keménységbe vagy rétegavantgárdba. Talán egyedül vannak a magyar rockmezőnyben, akik oly biztos ízléssel építik be zenéjükbe a „legkorszerűbb vívmányokat”. Ebben kitűnő munkatársaik a korábbi zenészkollégák, Nagy Feró és Trunkos András. D. Nagy Lajosék eljutottak arra a szintre, amikor gazdagabb tájakon egy-egy zenekarnál nagyberuházásokat eszközölnek (kiterjedt propaganda, videóklip sorozata, reprezentatív koncertkörút). A jó zene tehát adott, de úgy látszik még indokolatlan a jókedvünk. Már csak a pénz, a paripa és a fegyver hiányzik Európa meghódításához. De ne legyünk telhetetlenek! Bizakodjunk!

Kíváncsi vagyok, hogy egy év múlva ez a három együttes fölfér-e majd egy színpadra. Vagy lehet, hogy egyikük jövőre a BS-ben fog önálló koncertet adni? **(Zétényi)**

Rockkörkép a Petőfi Csarnokban (Magyar Ifjúság)

Írta: Adminisztrátor

2010. november 13. szombat -
